

Handilsskúlanæmingar aftaná námsferð:

Føroyingar nógv at læra av skotum

Tað er ikki bert í Føroyum at tosað verður um bygdamenning. Í grannalandi okkara, Skotlandi, royna tey at gera meira enn bert at tosa um bygdamenningina. Har royna tey at gera nakað fyrri at varðveita og menna útjaðaraplássini.

Hetta fingi handilsskúlanæmingar, sum herfyri vóru á námsferð í Skotlandi, gott innlit í. Úrslitið av ferðini er ein skrivlig frágreiðing og ein framsýning og so sjálvandi allur tann kunneikin, sum hvør einstakur av næmingunum hevur fingið um henda okkara stóra granna

Føroyingar hava uttan iva nógv at læra av næstu grannum okkara skotum. Hetta máttu teir 21 næmingarnir á Føroya Handilsskúla, sum vitjaðu í Skotlandi fyrr í ár, sanna, tá høvi hevði verið at siggja, hvussu skotar liva, menna og byggja út land sitt.

Seinnapartin í gjár hevði so almenningurin høvi at siggja og frætta, hvat handilsskúlanæmingarnir hevdu fingið burtur úr námsferðini í

Skotlandi. Tá var lítill framsýning á skúlanum við tilfari frá ferðini. Harumframt hava so næmingarnir skrivað eina drúgva frágreiðing um túrin, sum áhugað kunnu ognar sær.

Síður

Tað hevur nú í nøkur ár verið síður á Føroya Handilsskúla at skipa fyrri námsferðum burtur í onnur lond við næmingum í elsta flokki. Áður hava

slikar ferðir verið gjørdar til Íslands, Noregs, Onglands, Danmarkar og aðrastaðni. Og oftast hava tað verið lesandi, ið eru um at vera liðug við Hægri Handilsskúlan, 2. HH, sum hava gjørt hesar ferðir uttanlands.

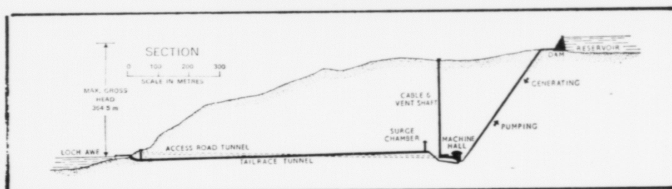
Týdning

Tórður Jóansson, lærari, var ein teirra, sum skipaði fyrri hesum seinasta tiltakinum. Saman við honum var so eisini Carsten Petersen.

Tórður sigur, at tað er einki at ivast í, at slikar námsferðir hava stóran týdning, ikki minst hjá fólki, sum skulu finna sær livsstarv innan handilsskap og umsiting, tá tey hava lokið útbúgving á handilsskúlanum. Og hann leggur afturat:

— Vit hoyra so oftani, at eldra ættarliðið hevur hug at havast at ungdominum og sostatt teimum, ið skulu taka við eftir okkum. Men minar royndir eru, at geva vit ungfólki

Skotar eru sera frammaliga, tá tað snýr seg um at fáa nógv orku burtur úr vatninum. Her pumpa teir vatnið uppáftur so-leiðis at tað verður brúkt tvær ferðir

okkara hóskandi umstøður og fortreytir, so eru tey ferðir fyrri at gera minst lika nógv sum vit á sinni.

Tórður Jóansson sigur viðari, at tað hevur stóran týdning fyrri okkara skúlaungdóm og lesandi, at tey kunna seg við viðurskiftini í øðrum samfeløgum, tí tað er við at menna okkum sjálvi at gera okkum meira sjálvbjargin.

— Sjálvur eri eg sera væl nøgdur við tað arbeiði, ið næmingarnir hava greitt úr hondum í samband við hesa námsferðina.

Tilrættalegging

Tórður visir á, at tað er sera umráðandi, at alt er væl lagt til rættis, áðrenn farið verður avstað. Og so var. Áðrenn næmingarnir fóru heimaftur til Føroya, hevði hvør bólkur gjørt eina frágreiðing, sum síðani er grundarlagið undir framsýningini, ið næmingarnir hava sett upp á Handilsskúlanum.

Tað er ikki ókeyps at gera slíka ferð. Men við stuðuli frá Føroya Landsstýri, Menningargrunninum, Tórshavnar Býráð, Klaksvíkar, Oyndafjarðar, Miðvágs og Argja kommunum eydnaðist tað at savna so mikið av pengum saman — umframt frá bingospølum o.l. — at næmingarnir sjálvir bert skuldu gjalda 1500 kr. Kostnaðurin fyrri hvønn einstakan var annars um 6000 kr.

Væl móttikin

Og fyrri henda peningin fingi tey so eisini nógv.

Tórður upplýsir, at tey vóru sera væl móttikin í Skotlandi og oftani kendu tey tað sum, at tey ikki vóru vanligir næmingar á námsferð, men heldur at líkna við eina almenna føroyska sendinevd — so nógv hóvasták varð gjørt burtur úr teimum.

Men lat okkum so hoyra, hvat næmingarnir sjálvir halda teir fingi

burtur úr. Í ritinum, teir hava gjørt um ferðina, verður m.a. sagt:

»Ferð okkara til Skotlands hevur ment okkum í enska málinum og økt um vitan okkara, ikki bert hesum landi viðvíkjandi, men eisini Bretlandi sum heild.

Tað, at skúlaflokkar sleppa at ferðast, ger, at økt verður um mentannarstøði næminganna, samstundis sum vit fáa ein ungdom, ið er meiri vitandi um grannalond okkara og uppbygging teirra. Hetta førir við sær, at føroyski ungdomurin sum heild fær ein fyrirum, tá ið tosað verður um altjóða samhandil», siga næmingarnir á 2. HH á Føroya Handilsskúla aftaná eina minningarrika námsferð í Skotlandi í mars mánaða 1987.

Vinnulív, umsiting og samferðsla

Áðrenn farið varð til Skotlands varð gjørt av, at námsferðin serliga skuldi snúgv seg um vinnulív, umsiting og samferðslu. Løgd varð tí ætlan fyrri, hvørji virki og fyrirkur serligur áhugi var fyrri at vitja. Síðani var samband fingið við føroyska umboðsmannin í Aberdeen, Sofus Poulsen, sum við vælvild, áhuga og idni greiddi fyrirlekingarnar á staðnum.

Samband var eisini fingið við Highland Regional Council og við Highlands and Islands Development Board, ið síðani lögdu eina skrá.

Við í ferðalagnum vóru:

Hjalmar Augustinussen, Árni Brekku, Poul Clementsen, Jákup Eli Jacobsen, Jaspur Johannesen, Meiken Justinussen, Rannvá Justinussen, Sigga Jørgensen, Anette Koblauch, Mai Laksafoos, Maria Lava, Hjalmar Klein Olsen, Ann Petersen, Gunnleig Petersen, Marna Rasmussen, Ulla Rasmussen, Johanna Rubeksen, Karl Erik Sigvardsen, Gunnar Simonsen, Randi Wolles og Margareta Restorff.

Ferðaleiðarar vóru Tórður Jóansson og Carsten Petersen